

متن پرسش

سلام: خواهش می‌کنم خواهران مذهبی و غیر مذهبی محترم با احترام این متن را بخوانند و ببینند آیا اگر به خود صادقانه نگاهی بیندازند آیا چنین نیست؟ بنده پسری جوان هستم و خودمو گذاشتم به جای دختران نوجوان و جوان تا ببینم واقعا به عنوان یک بشری که در این زمانه رشد کرده چگونه می‌بودم: حتما بسیار معترض بودم و یقه بزرگان دین را می‌گرفتم و می‌گفتم حجابی که در بسیاری از مذهب‌ها می‌بینم حجاب نیست! زیرا پوچی پشت آن می‌بینم و آن را نوعی اجبار یا پذیرشی روانی یا تحت حرف‌های وحشیانه پدر مادرها می‌بینم و می‌گفتم برای من استدلال فلسفی و فقهی و احساسی نیاور و شاید می‌رفتم جلوی امثال مراجع تقلید با تندی و کم حجابی می‌ایستادم و جدی می‌گفتم تو به من زندگی یا جهانی بده اگر داری! چون اول به حیاتی زنده اکنونی نیاز دارم که آزادی و انتخاب در آن معنا داشته باشد، اگر یافتم و آن حیات جاودان بود و خود را در آن یافتم آن وقت با گفتگوی با آن جهان، انتخاب می‌کنم حجاب یا هرچه خواست. زیرا اولاً: تشنه زندگی و معنایی هستم که دروغ و مُرده و چون جهان‌های بسیاری از مستدللین مدعی نباشد که عقلی و احساسی و دستوری و لحظه‌ای است! و باور بفرمایید قطعاً با هر گشت ارشاد یا مردم مذهبی که مثل حیوان یا کودکی، دست آموز می‌خواستند به من بدون درک و از بیرون امر و نهی کنند برخورد جدی می‌کردم و حتماً آنها را خورد می‌کردم! اتفاقاً وقتی آن دختر نوجوان را دیدم جلوی چند سپاهی با جدیت ایستاده و فریاد می‌زد لذت بردم! (نه بخاطر سوء استفاده دشمن، نه بخاطر دروغ دشمن، نه بخاطر تلفیق حق و باطل)! بلکه بخاطر اینکه آمده تا بگوید من تشنه ام. مدت‌ها بود دوست داشتم از دست مذهب‌ها نا آگاه تندرو قلدر متکبر راحت شوم تا شرایطی پیش آید که بفهمند این دختر، دختر توست و حجاب خانواده تو هم در این بی‌معنایی تفاوت چندانی با بی‌حجابی ندارد فقط تو قلدری و خود برتربینی! عذر می‌خواهم واقعاً در این موارد جدی هستم و بلطف خدا شرایطی پیش آمد که تازه انقلاب اسلامی بعد از سکوت بسیار و صبر و آرام آرام قدم برداشتن و حفظ کلیت انسانیت و اسلام به گفت آید و این برآورده شدن یکی از آرزوهایم بود که به لطف خدا حضور توحیدی اسلامی و انسانی پیش آمده.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! آنچه می‌فرمایید اعتراض است و اتفاقاً بعد از اغتشاش‌ها که حضور در میدان دشمن بود، تازه باید شروع شود. ما باید با اعتراض، همدردی کنیم ولی نباید از زمان و مکان خود گم بشویم.

در دل همین اغتشاشات باید به فکر اصلاح بود. مقاومت مدنی آرام حتی در فضای مجازی امر مبارکی است و از این طریق می‌توان جریان برانداز را مأیوس کرد و پس زد و به جوانان خود نیز تذکر داد توقعات غیر قابل تحقق‌شان است که آن‌ها را گرفتار رسانه‌هایی مثل اینترنشنال می‌کند زیرا گمان می‌کنند باید به آن توقعات برسند و چون نرسیده‌اند، در آن سطح از خشم که با دشمنان ایران مدیریت می‌شود، فرو می‌افتند در فرهنگ خشمی که اروپا در دو جنگ جهانی اول و دوم گرفتار آن شد و بیش از ۶۰ میلیون مردم آن قاره خودشان همدیگر را به قتل رساندند.

از آن طرف باید به ترک‌های ریزی که در جامعه پنهان است فکر کرد و نسبت به صلح بین مردم که در ذات انقلاب اسلامی و روح حضرت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» و رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله‌تعالی» نهفته است، بسیار تلاش نمود. موفق باشید